

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף כט עמוד ב
- Talmud Babli MasséHot ménaHot daf kaf tet amoud bet -

Couronnes de la Torah

Rabbi Yéhouda a dit au nom de Rav : à l'heure où Moïse monta en haut il trouva le Saint, bénis-soit-il, assis à tresser des couronnes pour les lettres. Il lui dit : « Maître du monde, qu'est-ce qui te retarde ? » Il lui dit : « Il y a un homme qui à l'avenir après plusieurs générations et son nom est Akiva fils de Yossef, qui en viendra à solliciter chaque pointe pour enseigner des halahot. » Il lui dit : « Maître du monde, montre-le moi », il lui a dit : « Reviens sur tes pas ». Il alla et s'assis au bout des huit rangées et ne comprenait rien de ce qu'ils disaient, ses forces se sont épuisées, quand il arriva à une certaine chose ses élèves lui ont dit : « D'où tiens-tu cela ? » - « C'est une halahah de Moïse au mont Sinaï. » Son esprit se remit en place.

Il revint et arriva devant le Saint, bénis soit-il, il lui dit : « Maître du monde, tu disposes d'un homme comme celui-ci et tu donnes la Torah par mon intermédiaire ? » Il lui dit : « Tais-toi, ainsi est montée ma pensée.

Il dit devant lui : « Maître du monde, tu m'as fait voir ton enseignement, montre-moi sa récompense ! », il lui dit : « Reviens sur tes pas ». Il revint vers l'arrière et vit qu'on lui peignait la chair avec des peignes de fer, il lui dit : « Maître du monde, telle est la Torah et telle est sa récompense ? ! » Il lui dit : « Tais-toi, ainsi est montée ma pensée. »

אמר ר' יהודה אמר ר' בשעה שעלה משה לмерום, מצאו להקב"ה שיוושב וקיים כתרים לאוთיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכבר על ידך ? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקב בא בן יוסף שלו, שעתיד לדורש על כל קוז וקוז תילין תילין של הלוות. אמר לפניו: רבש"ע, הראה לנו, אמר לו: חזר לאחורך. הלק וישב בסוף שmonoת שוררות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כהו; כיון שהגיע לדבר אחד, אמר לו תלמידיו: רבי, מני לך ? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתינשה דעתו.

חזר ובא לפניו הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י ? אמר לו: שתוך, כך עלה במחשבה לפני.

אמר לפניו: רבונו של עולם, הראי אני תורהנו, הראי שכרו, אמר לו: חזר [לאחורך]. חזר לאחוריו, ראה ששוקלין בשרו במקולין, אמר לפניו: רבש"ע, זו תורה זו שכרה ? אל: שתוך, כך עלה במחשבה לפני